

Un botez de poveste...

Florin-Cezar CĂLIN

Eu, trupul tău mi l-aș dori un chivot,
În care să-mi botezi recunoștința.
Se zbate sinele, se-aude chiot,
"- Și totuși unde-ți zace conștiința?!".

Experiența ta mă complexează.
Când cazi mereu cu tâmpla într-un gând.
Și simt iubirea mea cum rezonează,
Cu șaptele-ți ascunse în cuvânt.

Ai alergat pe căi bățătorite,
Să afli existența mea boemă.
Iluzia de doruri nesfârșite,
A fost și este marea mea problemă.

Cu ochii scoși adesea din orbite,
Ai "meșterit" în viața mea discret.
Plătind cuvinte poate nedorite,
Cu visul tău ... demulte ori decent.

E frig în zona noastră de cuvinte,
Mă tem să nu înghețe (ce păcat).
Acum când ele au fost pregătite,
Să vadă lumea ca pe-un unicat.

Au fost, de-acestea, multe-n viața mea,
Mi le-ai eliminat pe toate fără veste.
Se zbate conștiința-n mintea ta,
Să-mi faci un botez ca din poveste.

Brăila, septembrie 2017